

steder, der benyttes af Gaandværkere, som efter Loven maae opholde sig paa Landet, skulle være frie for Afgift, regnes Bryggerierne paa Landet tilgode — upaatvilelig som en Følge af, at ved „Loven“ forstaaes „Lovgivningen“ — og altsaa svares der, efter hvad jeg har erfaret, ikke Bygningsafgift af Bryggerierne paa Landet, i alt Fald ikke alle Steder. Det er især den Omstændighed, jeg nys fremhævede, at nemlig Landbryggerier, der anlægges i Landcommuner tæt ved en Kjøbstad, ville blive aldeles fordærlige for Bryggerierne i denne, der har bevæget Udvalgets Majoritet til at tilraade Thinget ikke at gaae ind paa Udfæstets § 3, eller, hvis man ikke vil lade Paragraphen bortfalde, da at redigere den paa den af os foreslaaede Maade. Det forekommer os nemlig, at det ikke vilde være billigt at indføre ved nye Love nye Uligheder, og nye Uligheder opstaaer der naturligtvis, naar man sætter Næringsbrugerne paa Landet istand til tæt ved Kjøbstæderne at fortrænge en Næring i disse af samme Slags, idet de ere istand til under lige Vilkaar at levere deres Product til billigere Pris end vedkommende Næringsbrugere i Kjøbstæderne. Sagen er ogsaa tidligere betragtet fra samme Synspunkt her i Kjøbenhavn; thi jeg mindes at have læst en Erklæring fra Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, hvori det er fremhævet som aldeles nødvendigt ved en Foranstaltning, som den nærværende, at bewirke, at Byrderne paa Landet og Kjøbstæderne blive nogenlunde de samme, da fuldkommen Lighed ellers ikke vil kunne opnaaes. Det Medlem af Udvalget, der har dissenteret, har gjort opmærksom paa, at den Indskrænkning, som Majoriteten har foreslaaet i sin subsidiaire Indstilling, er høist ubetydelig, og ikke vil kunne have nogen Indflydelse paa Sagen. Dette forudsat forekommer det mig, at det ærede Medlem havde al Anledning til at gaae ind paa Bestemmelsen, som jo efter hans Mening ikke vilde være nogen betydelig Byrde for vedkommende Landbryggere. En anden æret Landssthingsmand har fremhævet, at det Forslag, Udvalgets Majoritet har gjort, ikke kunde antages at være i Kjøbstædernes Interesse. Meningen deraf maa upaatvilelig være, at det er i Kjøbstædernes In-

teresse, at Livets første Fornødenheder kunne leveres til saa billige Priser, som muligt, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at naar efterhaanden forskellige Næringsbrug gaae tabt for Kjøbstæderne, ville de Byrder, som hvile paa Kjøbstæderne, falde i forøget Maal paa de tilbageblivende Indvaanere, og den Fordeel, der altsaa paa den ene Side opnaaes ved, at de kunne kjøbe nogle Livsfornødenheder billigere end hidtil, vil paa den anden Side opveies af, at deres communale Afgifter ville blive langt større, end de hidtil have været. Man har bemærket, at Bryggerne dog maatte staae omtrent paa samme Fod, som Brændeviinsbrænderne paa Landet, og naar det var tilladt disse at indføre Brændevin i Kjøbstæderne, maatte det Samme gjælde med Hensyn til Bryggerne. I den Anledning skal jeg tillade mig at fremhæve, at de Bestemmelser, der angaae Brændeviinsbrænderierne paa Landet, nemlig fgl. Resolution af 19de August 1835, sammenholdt med Cancellieskrivelse af 28de Mai 1839, vise, at ved Udstedelsen af Bevillinger til Anlæg af Brænderier paa Landet tages særligt Hensyn til Brænderiernes Afstand fra Kjøbstæderne, og det er navnlig en Regel, at ikke leetelig Bevillinger gives til Anlæg af noget Brænderi nærmere en Kjøbstad end 1 Mill. Man har altsaa fuldkommen vel forstaaet at vurdere, hvad det vilde sige, at saadanne Anlæg fandt Sted tætved en Kjøbstad, men de omhandlede Bevillinger ere kun sparsomt udstedte, og navnlig kun for Jyllands Vedkommende, hvor det antoges at være selv i Kjøbstædernes Interesse, at de bleve udstedte for at bidrage til at hemme Smugbrænderierne. Muligen kunde man ogsaa under denne Sag anføre, at det er blevet Landboerne tilladt ved Pl. af 22de Juni 1808 at indføre fersk og saltet Fleesk og Kjøb i Kjøbstæderne, som Bevittis paa, at man allerede længe har erkjendt, at Livets første Fornødenheder burde kunne indføres i Kjøbstæderne med saa stor Lethed som muligt, men jeg maa bemærke, at den Lovbestemmelse, jeg citerede, er motiveret ved Kjøbstædernes Interesse, for at nemlig ikke Indvaanerne skulde lide Mangel paa Kjøb; man er ikke gaaet ud fra, at det skulde være til Fordeel for Landet, men for Kjøbstæderne,